

N:o 17.

Af herr **J. Bengtsson** i Gullåkra, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utsträckning af fribrefsrätten.*

Ehuru, enligt Kongl. Maj:ts förordning af den 5 december 1873, jemte Kongl. Maj:ts bref och skrifvelser, samt generalpoststyrelsens kungörelser under senare åren, fribrefsrätt tillförsäkrats icke allenast alla slags embets- och tjänstemän inom riket, utan äfven en del korporationer och enskilde för den skriftvexling, som deras tjänst eller uppdrag påkallar, finnes dock en klass af samhällets förtroendemän, nemligen de enskilda kommunernas, hvilka icke hafva denna fribrefsrätt sig tillerkänd, oaktadt de till följd af den befattning de innehafva, nödgas inlåta sig uti en ganska stor brevexling i en mångfald ärenden, som på sätt och vis mera beröra statens angelägenheter än kommunernas egna.

Omfånget af de förrättningar, som numera anses åligga en kommunens förtroendemän, såsom ordföranden i kommunalnämnden, — fattigvårdsstyrelsen, — helsovårdsnämnden med mera dylikt, har på senare åren betydligt ökats, sedan regeringen år efter år ålagt dem inkomma med statistiska uppgifter och utredningar i alla möjliga former, men icke desto mindre hafva de utan invändning ställt sig regeringens förståndigande till efter rättelse, ehuru uppsättandet af dylika uppgifter måste ådraga dem ett särdeles vidlyftigt och tidsödande arbete, som på ett ganska störande sätt mången gång kan ingripa i deras öfriga sysselsättningar, i synnerhet om kommunen är mycket folkrik och redogörelsen alltså växer ut till en anseelig vidd. Det bör således icke alls vara egnadt att väcka förvåning, om dessa personer, hvilka i allmänhet icke torde hafva sin tid mindre upptagen

än andra personer, icke med särdeles blida ögon betrakta sådana åligganden, helst då upprättandet af dessa uppgifter, utom det arbete, som härpå måste nedläggas, äfven är förenadt med direkta kostnader.

På grund af hvad jag här i korthet anfört vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att den fribrefsrätt, genom användande af tjänstefrimärken, i och för tjänst eller uppdrag, som tillkommer statens embets- och tjänstemän jemte en del korporationer och enskilde, äfven måtte tillerkännas samtliga kommunernas i riket varande funktionärer och förtroendemän för den skriftvexling, de i kommunens ärende föra med statens myndigheter, dess verk och inrättningar samt tjänstemän.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 22 januari 1890.

J. Bengtsson.
